

det jo ofte til at lyde, som om de færdigheder ikke vil udvikles i andre omgivelser end i netop 10. klasse.

Hvis man ser konkret og substantielt på det forslag, vi behandler i dag, må jeg jo sige, at det bliver – må jeg erkende – en lidt bedre 10. klasse, vi får ud af det; lidt bedre. Det er rigtigt, at man får en obligatorisk ramme på 14 timer, hvor man får lært de basale fag og får styrket dem, og at der kommer en lidt bedre brobygning og en lidt bedre uddannelsesplan. På den måde kan man godt sige, at vi får en bedre 10. klasse.

Men man skal også passe på, at man ikke saggør og glorificerer 10. klasse alt for meget. Sagen er jo, at man måske kunne styrke på mange andre måder, at man kunne etablere en endnu bedre brobygning til de ungdomsuddannelser, som vi alle sammen vil have at endnu flere kommer til at tage. Her vil vi fra konservativ side hellere have et uddannelsessystem, der tillader hver enkelt elevs evner at komme til udfoldelse, dvs. ved at sætte øget fokus på den enkelte elevs færdigheder, og det er det her forslag ikke i stand til. Kun på den måde kan vi give eleverne en mulighed for at udvikle deres personlige evner. Det er altså en tankegang, som er lidt i modstrid med intentionen bag i hvert fald nogle af de forslag, som bliver skrevet ind i L 199. Vi vil øge fokus på kvalitet, og vi vil øge fokus på den enkelte.

Hvis der skal være en mening med 10. klasse – og det synes vi, der er, for vi er af den opfattelse, at 10. klasse godt kan blive brugt til noget godt – skal der være noget mere indhold i 10. klasse, og så skal der ikke være den intention, at de fleste mulige skal tage 10. klasse. Vi har som mål fra konservativ side, at færre vælger 10. klasse, at ikke to tredjedele, som tilfældet er i dag, går i 10. klasse. Det er sandsynligvis et udtryk for, at kvaliteten i folkeskolen ikke er høj nok, når mange elever vælger 10. klasse for at sikre sig færdigheder, som de allerede burde have fået i nogle af de mindre klasser.

Derudover er der også en stor gruppe elever, som er usikre på, hvilken ungdomsuddannelse de skal vælge, og så vælger de så 10. klasse, så de får et ekstra år til at tænke sig om. Vi synes, det er et noget kostbart år for unge mennesker i den alder at bruge 10. klasse til at tænke sig om i stedet for at bruge 10. klasse til at lære noget, til at få noget substans, til at få nogle fundament.

Derfor handler 10. klasse for os også om, at man får forbedret vejledningsindsatsen. Gennem en forbedret vejledning af eleverne vil efterspørgslen efter 10. klasse nemlig utvivlsomt falde, og forhåbentlig vil færre søge 10. klasse, så man kun samler den mellem en tredjedel og halvdelen af eleverne, som har god gavn af 10. klasse, op – de elever, som kan bruge 10. klasse som et springbræt, kan bruge den til at tænke sig om og få noget mere fundamental viden.

For os at se er det fundamentale problem altså mest, at der er behov for en bedre og tidligere studievejledning, der bygger på indgående kendskab til hele uddannelsessystemet, og her mener vi, det er vigtigere med et tættere samarbejde med ungdomsuddannelserne, så vi får noget bedre brobygning og får kvalificeret eleverne til at vælge, hvilken ungdomsuddannelse de eventuelt skal tage. Her er det altså også vigtigt, at man får indbygget noget kendskab til de muligheder, der er i erhvervslivet.

Det vil sige, at grundlæggende må vi sige, at L 199 er et skridt i den rigtige retning, men vi anerkender ikke, at det løser alle problemerne. Derfor vil vi selvfølgelig deltage konstruktivt i debatten, men forbeholde os retten til eventuelt at stemme blankt ved den endelige afstemning.

Aage Frandsen (SF):

Diskussionen om 10. klasse tog for alvor fart sidste sommer, bl.a. på baggrund af den rapport, som blev udgivet af et tværministerielt udvalg, og som havde titlen »Kvalitet i uddannelsessystemet«. Her ansøede man uddannelsessystemet ud fra en økonomisk tankegang og nåede dermed frem til, at det var et problem, at der var så mange i 10. klasse.

Vi har den opfattelse i SF, at det er umuligt at sige på forhånd, hvor mange unge man synes det er rimeligt fortsætter i 10. klasse, eller hvor mange der skal gå direkte fra 9. klasse til en ungdomsuddannelse. Det er noget, som de unge sammen med deres forældre og deres vejledere må finde ud af. Det er et eksempel på, at folk, uanset hvad man gør fra lovgivningsmagtens side, stemmer med fødderne og bruger de muligheder, de har i den forbindelse. Men det siger sig selv, at vi selvfølgelig har en interesse i at lave love vedrørende uddannelse, som gør det så attraktivt som overhovedet muligt at kvalificere det, der ligger i uddannelsen, uanset om man vælger den ene eller den anden mulighed.